

USNESENÍ

Okresní soud v Táboře rozhodl samosoudkyní JUDr. Ivanou Jakšičovou v právní věci

žalobkyně: [redacted] narozená dne [redacted]
bytem [redacted]
zastoupená advokátem doč. JUDr. Alešem Rozehnalem, Ph.D.
sídlem Týnská 12, 110 00 Praha 1

proti
žalovanému: [redacted] narozený dne [redacted]
bytem [redacted]
zastoupený Mgr. Hanou Kuncovou
sídlem Marie Cibulkové 394/19, 140 00 Praha 4

o ochranu rušené držby

takto:

- I. **Návrh žalobkyně**, aby žalovanému byla uložena povinnost zdržet se rušení držby vlastnického práva k nemovitostem, a to pozemku parcelní číslo [redacted] – lesní pozemek, pozemku parcelní číslo [redacted] – orná půda, pozemku parcelní číslo [redacted] – ostatní plocha a pozemku parcelní číslo [redacted] – ostatní plocha, které jsou zapsány v katastru nemovitostí u Katastrálního úřadu pro Jihočeský kraj, Katastrálního pracoviště [redacted] pro obec [redacted] katastrální území [redacted] na LV č. [redacted] se zamítá.
- II. Žalobkyně je povinna nahradit žalovanému na nákladech řízení částku 4 356 Kč do tří dnů od právní moci tohoto usnesení na účet zástupkyně žalovaného Mgr. Hany Kuncové.

Odůvodnění:

Žalobkyně se žalobou na ochranu rušené držby původně podanou dne 22. 11. 2017 Okresnímu soudu v Berouně domáhala toho, aby žalovanému byla uložena povinnost zdržet se rušení držby vlastnického práva k nemovitým věcem, které jsou specifikovány ve výroku tohoto usnesení. V žalobě tvrdila a výpisy z katastru nemovitostí i doložila, že je vlastníci pozemků zapsaných na LV č. [redacted] v katastrálním území [redacted]. Účastníci jsou vedle tohoto podílovými spoluvlastníky nemovitostí zapsaných na LV č. [redacted] v katastrálním území [redacted] označených jako pozemek parcelní číslo stavební [redacted] spolu s rodinným domem č.p. [redacted] pozemek parcelní číslo [redacted] ostatní plocha a pozemek parcelní číslo [redacted] – ostatní plocha, v nichž účastníci do března 2016 vedli společnou domácnost a ohledně nichž vedou u zdejšího soudu spor o zrušení a vypořádání podílového spoluvlastnictví pod sp.zn. 11 C 106/2017. Na pozemcích žalobkyně je umístěna přístupová brána k jejím nemovitostem, přes něž se vstupuje na společné pozemky. Žalovaný se opakovaně domáhá vstupu na nemovitosti žalobkyně, aniž by mu svědčilo jakékoli právo k těmto nemovitostem. Dne 17. 5. 2017 úmyslně přestříhl kovaný řetěz u vjezdové brány, v důsledku čehož je vedeno trestní řízení. Dne 13. 11. 2017 se žalovaný opakovaně domáhal vstupu na nemovitosti žalobkyně, o čemž svědčí kamerový záznam. Žalobkyně spatřuje v jednání žalovaného dne 13. 11. 2017 rušební čin a tvrdí, že žalovaný takto narušil její pokojnou držbu. Domáhá se proto vydání rozhodnutí, jímž by bylo žalovanému uloženo zdržet se rušení držby jejího vlastnického práva.

Okresní soud v Berouně vyslovil usnesením ze dne 30. 11. 2017 č.j. 3 C 263/2017-41 svou místní nepřislůšnost. Usnesení nabylo právní moci 20. 12. 2017 a dne 5. 1. 2018 bylo postoupeno zdejšímu soudu.

Na výzvu Okresního soudu v Berouně se k návrhu vyjádřil včas žalovaný. V zásadě potvrdil skutkový stav ohledně vlastnických práv účastníků k pozemkům. Namítal, že Okresní soud v Táboře ve spojení s Krajským soudem v Českých Budějovicích rozhodl o jeho návrhu na ochranu rušené držby usnesením ze dne 6. 10. 2017 č.j. 15 Co 405/2017-60. Tímto rozhodnutím bylo žalované (v tomto případě žalobkyni) uloženo zdržet se bránění užívání, vstupu a přístupu k nemovitým věcem, které jsou ve spoluvlastnictví účastníků. Rozhodnutí nabylo právní moci a je vykonatelné. S ohledem na skutkové okolnosti se dle názoru žalovaného jedná o věc rozsouzenou a s odkazem na ustanovení § 159a) odst. 4 o.s.ř. navrhoval zastavení řízení. Vedle toho poukazoval na uplynutí šestitýdenní prekluzivní lhůty, neboť žalobkyně sama uvádí, že k prvnímu rušení držby došlo dne 17. 5. 2017 vstupem na její pozemek. Vedle toho se bránil tvrzením, že sporné pozemky mají povahu ostatní komunikace, které může každý bezplatně užívat způsobem a k účelům, k nimž jsou určeny.

Soud se nejprve zabýval procesními námitkami žalovaného. V tomto ohledu je v první řadě třeba odmítnout jeho požadavek na zastavení řízení pro překážku věci rozhodnuté podle § 104 odst. 1 o.s.ř. ve spojení s ustanovením § 159a) odst. 4 o.s.ř. Nelze popřít, že obě žaloby spolu skutkově úzce souvisí, jedná se o spor mezi týmiž osobami. Usnesením zdejšího soudu ve věci 15 C 134/2017 však bylo rozhodnuto o povinnosti [redacted] zdržet se bránění užívání, vstupu a přístupu k nemovitým věcem označeným jako pozemek parcelní číslo [redacted] zastavěná plocha a nádvoří se stavbou č.p. [redacted] rodinný dům, pozemku parcelní číslo [redacted] ostatní plocha a pozemku parcelní číslo [redacted] ostatní plocha na listu vlastnictví č. [redacted]. V současném sporu se žalobkyně [redacted] domáhá, aby soud uložil žalovanému zdržet se rušení držby vlastnického práva k nemovitým věcem označeným jako parcelní číslo [redacted] – lesní pozemek [redacted] – orná půda, [redacted] – orná půda a [redacted] ostatní plocha. Je tedy zřejmé, že předmět sporu není identický a přináší tak logické souvislosti pro rozhodnutí, ne však překážku věci rozsouzené. Proto soud řízení u zvedeného důvodu nezastavil.

Soud nepovažoval za opodstatněnou ani námitku, že došlo k uplynutí prekluzivní lhůty k podání návrhu. Žalobkyně sice skutečně zmiňuje rušební jednání dne 17. 5. 2017, žalobu však spojuje s jednáním dne 13. 11. 2017. Vzhledem k tomu, že se nejednalo o soustavnou pokračující činnost žalovaného, nýbrž o dva zcela izolované skutky, není namístě závěr, že šestitýdenní zákonná lhůta uvedená v ustanovení § 1008/1 občanského zákoníku počala běžet od 17. 5. 2017. Soud vyšel ze skutkového tvrzení žalobkyně, že k narušení její držby došlo jednáním ze dne 13. 11. 2017 a potom je žaloba podaná dne 22. 11. 2017 jednoznačně včasná.

Podle § 1003 občanského zákoníku není nikdo oprávněn držbu svémocně rušit. Kdo byl v držbě rušen, může se domáhat, aby se rušitel rušení zdržel a vše uvedl v předešlý stav. Na žalobci tudíž je, aby skutkový stav naplňující shora citované zákonné ustanovení prokázal. Podle § 178 o.s.ř. se soud v řízení omezí na zjištění poslední držby a jejího svémocného rušení. Svou držbu žalobkyně bez problému prokázala, neboť tvrdila a doložila, že je vlastníci pozemků, které užívá a u nichž se cítí být rušena. Stejně tak na ní bylo, aby doložila, že k rušení ze strany žalovaného došlo a že je svémocné. Rušební čin ze dne 13. 11. 2017 žalovaný zpochybňoval, tvrdil, že žalobkyně mu neumožnila ani vstup za uzavřené brány. Soud toto jeho tvrzení nepovažoval za nezbytné prokazovat. Vyšel totiž z rozhodnutí Krajského soudu v Českých Budějovicích – pobočka v Táboře ze dne 6. 10. 2017 č.j. 15 Co 405/2017-60, který původně zamítavé rozhodnutí soudu prvního stupně změnil tak, že žalované uložil povinnost zdržet se bránění užívání, vstupu a přístupu k nemovitostem, které jsou ve spoluvlastnictví účastníků. Z náhledu do katastrální mapy, který je běžně k dispozici a který byl samotnou žalobkyní založen do spisu, je zřejmé, že

k nemovitostem ve spoluvlastnictví účastníků vede cesta přes pozemky, na nichž se žalobkyně cítí být rušena. Pokud však soud v předchozím rozhodnutí, které je pravomocné a stále vykonatelné, uložil žalované zdržet se bránění užívání společných nemovitostí, fakticky jí uložil povinnost strpět přechod žalovaného přes uvedené pozemky. V případě vyhovění žalobě by soud dostal obě rozhodnutí do protikladného a neřešitelného stavu, neboť taková rozhodnutí by vedle sebe nemohla obstát. Pokud má mít žalovaný právo dostat se ke svým nemovitostem, o čem bylo pravomocně rozhodnuto, nemůže mít žaloba podaná v tomto řízení úspěch. Soud proto návrh bez dalšího zamítl, aniž potřeboval ve věci nařizovat jednání.

O nákladech řízení bylo rozhodnuto podle § 142 odst. 1 o.s.ř. tak, že úspěšnému žalovanému soud přiznal právo na náhradu nákladů. Náklady byly představovány náhradou právního zastoupení za dva úkony právní služby po 1 500 Kč, 2x režijní paušál po 300 Kč a 21% DPH, celkem 4 356 Kč.

Poučení:

Proti tomuto usnesení lze podat odvolání do 15 dnů od doručení jeho písemného vyhotovení ke Krajskému soudu v Českých Budějovicích-pobočce v Táboře prostřednictvím soudu podepsaného.

Tábor 25. ledna 2018

JUDr. Ivana Jakšičová v.r.
samosoudkyně

Shodu s prvopisem potvrzuje Jana Svobodová.

